

סמל ראשון

שמשון (שמשי) זיידנר

בן מלכה וצבי מנחם

נפל כייב באייר תשנ"ד (03.05.1994)

בן 21 בנרפלו

חיל רגלים

מקום מנוחוו

בית העלמין הצבאי ראשון לציון

מעון (מעשי), בן מלכה וצבי מנחם. נולד ביום ד' באיילול

תש"ג (1.9.1973) באושק מלוק.

מעשי היה תינוק מקסים, חכם, יפה תואר, ילד טוב, ראש

ואח תאוס של ירון.

מעשי השתחרר ראשון מבית החולים באשקל, 2.100, ואחיו

ירון נשאר לצוד תקופה בבית החולים מכיוון שהיה תינוק כבד

באשקל 1.850.

מהרצא ששמי וירון נולדו , הם היו באתי

נפרדים, הרי אחים תאומים זה לכל החיים !!

שמשי עם משפחתו

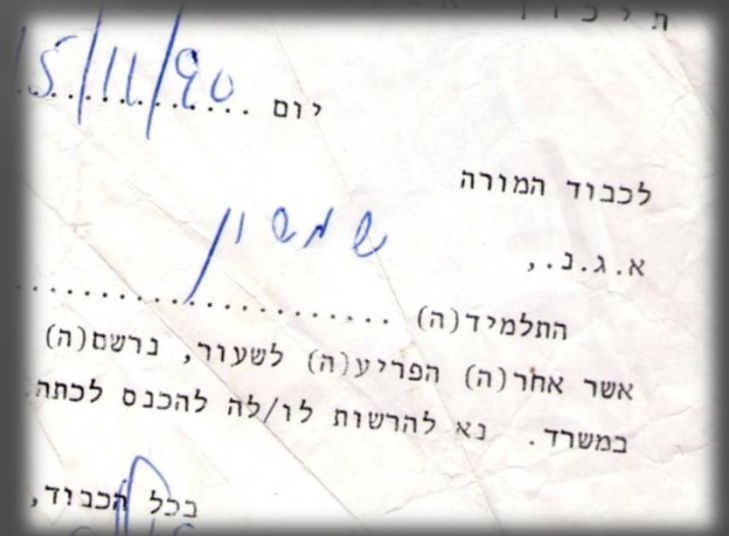

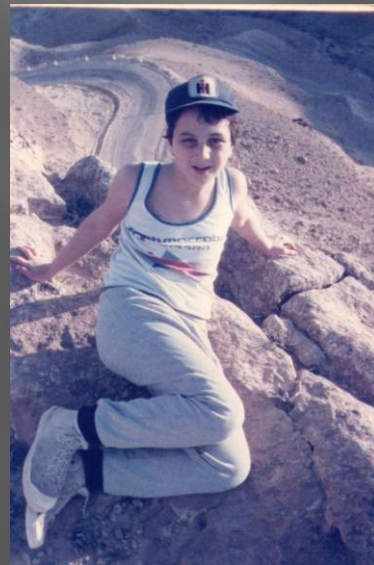
שמשי עם סבא ג'ורי

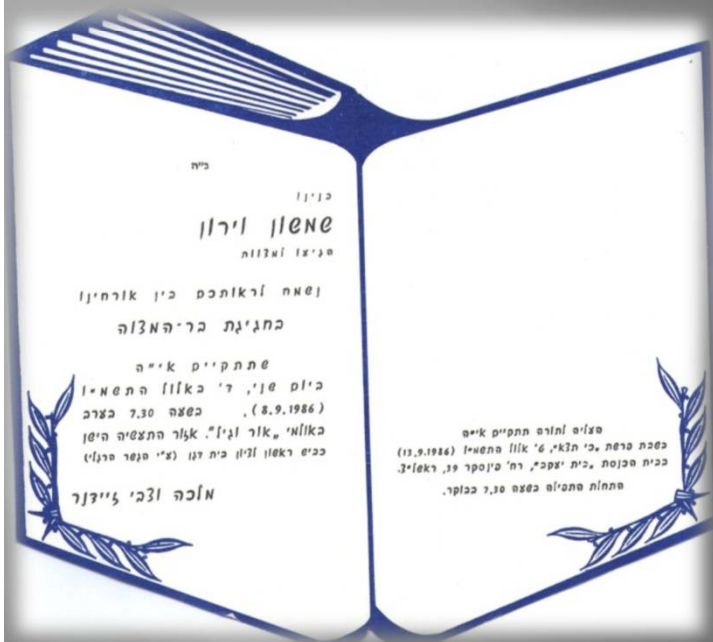
שמעו למד בפתח תקווה, הבית-הספר היסודי "הס"
עד למעבר המשפחה לראשון-לציון, המשיך
לימודיו ה"רעות",

בחטיבת הביניים "טביה" ובתיכון "יאא אלון".
בית-הספר לא היה חלק משמעותי בחייו של שמעו,
והוא נטף ממנו רק מה שצניין אותו. הוא סיים
את לימודיו בתיכון האקסטרני "אנקורי", שנה יפה
מחייו באווירה אחרת.

בר - מצווה

שמי היה נצר לבוה ונאה,

חכם ונהון,

וחיוק נצחי נסוק על פניו.

הוא הקרין עלילות,

שחת חיים ושובות, שסחפו את מי שנמצא

במחיצתו.

אפילו הבדיחות הרדודות, כשסיפר אותן, תפסו

עומק וכרכו פרצי צחוק, אשר העניקו לבדיחה 'חיי

מדף' נוספים...

מצולמט לא היה איש ריב ומדון.

טבעי היה כשהצטרף, בשנת 1990, עם אחיו
התאום, לפעילות פוליטית וחברתית ב"נוער
עבודה", תנועה של חברה צעירים בעלי מרץ
ואוטיביה, שרוצים לשנות את העולם.
משון חי את החיים בצדוף, וידע לנצל אותם
היטב. הוא אהב וחווה אהבה גדולה והספיק לחייו
הקצרים להינות מטוב העולם.

השנת 1991 יצא שמי לפיפסה שבוצות קסומים
באיירופה, עם המשחת של "הצמותה לחינוק
לדמוקרטיה ולאצורות פציפה בחיי הקהילה".

שמי במשלחת בגרמניה

ה- 22.3.92 התאיים משון אצה"ל.

עד הרגע האחרון התלבט בין יחידות השדה
השונות, אך כשהאיץ לבקו"ט החליט להתנדב
לבעתו.

בתחילה איש לא האמין שיחליק מצמד הטיירות
חי"ה, אך בעזרת המון כוח רצון ומוטיבציה,
הפק למוחם מן השורה "כחו"ן שמתבח עם
הלחן", סייט מסלול והספיק לשרת פעמים רבות
בשטחים ובאבנון.

"הכרתי אותך מהאלרחות, ואלהיך את
האמת, כשראיתי אותך אחרתי לעצמי, הייך
העדין והשקט הלה, בחיים לא יהיה חיי"כניק,
והופתעתי מהשינוי שבעך בק. אף פעם לא
שמעתי ממך תלונות או דברים מהסוג הלה.
כשהיינו חולכים ביחד הביתה, אני הייתי לה
שהתלונן תמיד..."

(מפי דברי חברו)

' אבצתי, עם כל הנשמה ! '

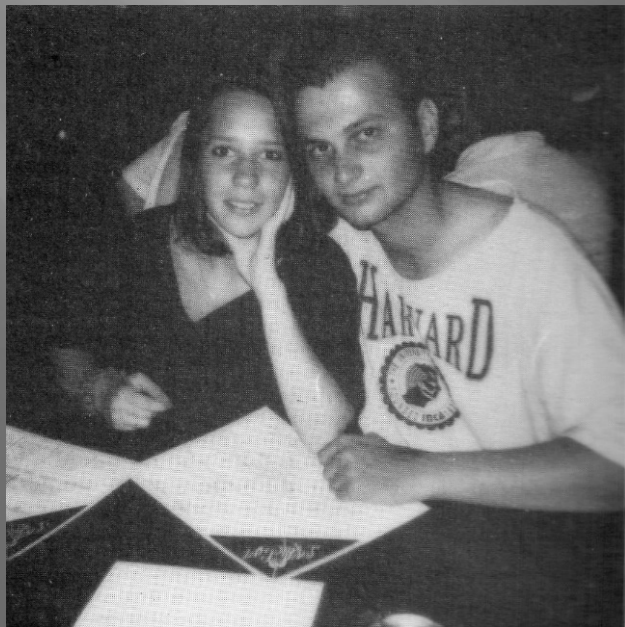

באחת מהפעילויות החברתיות הכיר משון
את צינת וב-10.4 היא הפכה להיות בת זוגו
ה"רשמית" ואהובתו.

כאשר משני וצינת הכירו הם מיד ידעו שזוהי
אהבת אמת, מהרצא שנהפכו לחברים רשמיים
אף אחד לא היה צורך בעד מימוש אהבתם

האדוזה.

8.9.92

משוש נפשי

נמאס לי לזקט, אבא מה נעשה, אני צדיין
מתוסכלת. אתמול אמא שלק סיפרה לי שאזון אוטליב
נהרג, וחטפתי שתי צמחורות. אחת באלף שאני לוכרת
אותו, ובניתי אותו מהסיפורים שלק, וכאב לי שהוא
כהר איננו, הוא והציניים הכחולות, המחייכות, שכל
כק הרשימו אותי. והצמחורת השנייה, באלף שחבתי
עליך, על הפעם הראשונה, למעשה, שאתה נתקל
בכלו קירבה באות... .

(אחד ממכתביה של צינת למשי בעת שירותו הצבאי)

ב- 4.11.92 משון שפח לצינת אלווה שצליה כתובה:

"hang in there things will be better soon "

וצליה הוסיף בכתב ידו : "עם כל הקושי אנחנו

צדיין ביחד ותמיד ביחד עם את רק בלב ולא

במצ'אות . יהיה בסדר , אובה אותך , משון . "

היום כ"ה באייר תשנ"ד (3.5.1994) נפל שמי
הצת מיפאוי תפקידו, בתאונה מבצעית. מהלך
פטרול המוצב המצננה בעלה, נורה שמי
בשוגג על ידי חבר ליחידה, שמה כי הוא
מחבל.

שמי ושאר חבריו ליחידה

רגע הנפילה

באותו הזמן שמשון פטרל במוצב המעגנה בעזה , וחברו ליחידה היה אמור להחליף אותו, אך הוא לא הגיע . לאחר כמה זמן שמשון פנה לכיוון המטבח , ובתוך המטבח עמד חבר אחר ליחידה .

החבר ליחידה שהיה בתוך המטבח הבחין בדמות ושמע

צעדים מתכוונים לכיוון הדלת, הוא פחד ודחף את הדלת

בחזקה כדי שאף אחד לא יוכל להיכנס.

כשמשון רצה למשוך את ידיה הדלת נוצר מצב מלחיץ

שמשון רוצה לפתוח את הדלת וחברו ליחידה רוצה

לסגור אותה . החייל , לא עמד בפחד ומיד שלף את

רובהו וירה מבלי לחשוב פעמיים.

שמשון מת במקום.

קבלת הבשורה המרה מפּי האם

"באותו יום קמתי בחמש בבוקר , אף פעם לא קמתי

בשעה כזאת מוקדמת,

הייתה לי תחושה מוזרה..."

קבלת הבשורה המרה מפי האב

"בשעה שש כשבאתי לפתוח את הדלת, כי הייתי צריך ללכת

לעבודה כמו כל יום, דפקו נציגי קצין העיר על דלתנו, מיד

הבנתי שמהו קרה .

'מי מבני נהרג ?!'

שאלתי , ומיד נודע לי על המוות של שמשון בני . " סיפר האב .

בהלווייתו בכה אחיו התאום " החצי השני שלי הלך !! "
"אני רוצה להישאר לידו עוד קצת , הרי לא אראה אותו
יותר, " זעקה מלכה אמו.

”שמשי נאהב אותך לעד, הותרת

זיכרון של שנים שאף פעם לא

יימחק !

תמיד תישאר בליבנו ! !

מהמשפחה - הורים, אחים, גיסים,

גיסות ואחיינים. ”

מכתב לזכרו של שמשי / מאת

חברתו עינת

"כל כך הרבה זמן עבר מאז ששמשון איננו, כל כך מהר ... כל כך

לאט ... ואני רק רוצה עוד פעם אחת לצעוק לעולם ולו "אני

אוהבת, אוהבת אותך!" לא סתם כתבתי בלשון הווה, כי גם

הזמן שעבר, ששינה כל כך הרבה דברים בעולם, לא הצליח

לשנות את הרגש הזה שמילא אותי בכל השנים האלה, מאז הפעם

הראשונה שראיתי את הילד המלאכי הזה, עם התלתלים השחורים

, העיניים העמוקות, השפתיים המזמינות ובעיקר, מתחת לפני

הילד, היה גוף גדול וחם של איש אוהב, שהחיבוק שלו

היה בעבורי כל כך הרבה פעמים גלגל הצלה בחור כל העולם הענק

לפני כמה זמן , כשהייתי בבית הקברות , ליד הקבר שלו , הבאתי
שושן לבן, וכשהבטתי בפרח ליד המילים "נפל בעת מילוי תפקידו"
 , פתאום שמתי לב כמה השושן מזכיר לי את שמשון " לבן, יפה ,
טהור , חדש וכל העולם לפניו . אבל העולם של שמשון נגמר !
הייתי רוצה לכתוב משהו יותר "חייכני" , שיזכיר באמת את שמשון
 , האופטימיסט הנצחי , שאפילו כשישן , חיוך הירח מרוח על פניו,
אבל קשה לי . אם בכל זאת שמשון נמצא היכנשהוא ורואה אותנו,
אני מקווה שהוא גאה בי על שלקחתי את כל הדמעות שהיו בי ,
והפכתי אותן לצחוק, ואפילו אם זה יוצא קצת מוזר , אני החלטתי

שאת מה שמשון נתן לי , אני אשמור לעד !!

זוכרת ואוהבת עינת

דרכי הנצחה

חברתו, בת זוגו הרשמית ואהובתו, צינת
שדיא, הוציאה ספר שירים "תעודת בשרות",
לזכרו. באחד משיריה, כתבה: "כמו אחרי
מסע מייגע / כמו אחרי מבחן המתמטיקה /
כמו אחרי ריצה ארוכה / כמו אחרי מחלה /
כמו אחרי סרט על השואה / כמו לארסן
מסיבת הפתעה / כמו אחרי ויכוח על אי
הבנה / כמו ההרצאה של חודש בו אין לי
אותק... "

עינת שגיא

תְּעוּדַת בְּגָרוֹת

ופתאום הספר הזה, שתמיד כל כך רציתי להוציא, מקבל משמעות אחרת.

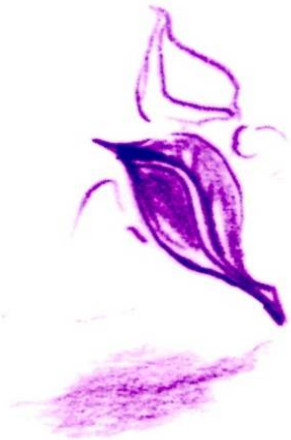
את ההקדשה האישית שרציתי להוסיף לספר שאתן לך, שמשון, אני מפרסמת עכשיו ברבים.

תמיד אמרתי לך שכדי להתקיים בעולם צריך להישאר בזכרון של כמה שיותר אנשים, אז עכשיו אני מנסה להחיות אותך על-ידי כך שאזכיר לעולם את סמ"ר שמשון זיידנר שנהרג בעזה ב-3.5.94 כתוצאה מירי של חבר מהפלוגה שבטעות חשב שאתה מחבל.

איך אפשר לחשוב עליך דבר כזה? הרי אתה היית סמל התום, סמל הטוהר, סמל ההומניות וסמל האהבה.

שמשון שלי, אני יכולה לנסות להחיות את קיומך, אבל שום דבר כבר לא יכול להחיות את אהבתנו, את שלוש וחצי השנים היפות בעולם, בעולם שלי ושלך. נראה כאילו לקחת ממני את החיות והשארת לי לשאת לבד את הזכרונות. זה משא כבד מאד שמשון, כבד מידי עבורי.

אני נותנת לך את השירים שלי כולם, גם את אלה שלא נכתבו עבורך, ובכך מוסרת לך את נשמת. שמור עליה באשר אתה נמצא. ואיך אמר לנו מאיר אריאל? "שיר כאב עובר ושב איזה מזל אני שר עכשיו"...

"...היית חייל שכיף לפקד עליו. מסוג החיילים
הממושמעים, שתמיד אפשר לתת להם משימה
וישר הם יתנדבו, שאף פעם לא מתווכחים, שכל
החיילים והחברים לנשק אוהבים לאהוב, והיית
סמל ליכולת להתגבר על קשיים ולחצים ולמושג
כוח רצון..."

”תן לנו שנה אחת של שקט אמיתי

שנה של לובן הפריחות וירק הדשאים

שנה של להט אהבות וחום תנור ביתי

ושנדע רק פעם מהו טוב ומה נעים”.

במהלך עבודתנו זכינו להכיר איש מדהים , חם ואוהב ,
אהוב על כל הזולת .

אנו יודעות שעכשיו המלאכים שומרים עליך מלמעלה !
אנו מקוות שהצלחנו לצייר את קווי דמותו ולתאר את מסכת
חייו מדויק והראוי לגיבור שכזה !
יהי זיכרו ברוך !

כתבו וערכו :

לירז סעדיה

גל סדן

כיתות ח'4 ו- ח'3

חטיבת הביניים ע"ש יצחק רבין

ראשון לציון

תשע"ג - 2013

יזכור

יהי זכרו ברוב

Racheln

נר
נשמה